

tilfredsstillende Maade, ligesom Forslaget ikke gav Boligministeriet det Albuerum, som Ministeriet maatte have for at kunne ordne den kaotiske Byggesituation, som Regeringen havde overtaget efter den tidligere Regering.

„Ved Forslaget ønsker man i Stedet for de hidtidige mere almindelige Bemyndigelser i Vareforsyningsloven i en selvstændig Lov at give ganske bestemte Regler for Boligministeriets Administration. Men samtidig benytter man Lejligheden til i betydelig Grad at formindske og begrænse de Bemyndigelser, som Boligministeren hidtil har haft ifølge Vareforsyningsloven. Herved lægger man Administrationens Hindringer i Vejen og det tilmed paa et Tidspunkt, hvor det er allermest nødvendigt at have Byggeriet under Kontrol.

Bemyndigelserne i Vareforsyningsloven har nu snart været gældende i mange Aar, og saa længe helt normale Tilstande ikke er indtruffet, synes man jo nok, at det havde været naturligt at lade disse Bemyndigelser forblive uændrede; men den Tillid, vi paa dette Omraade nærede til den tidligere Regering, mener man aabenbart ikke at kunne vise os.

Idet jeg gaar over til en nærmere Omtale af det foreliggende Lovforslag, har jeg to Hovedindvendinger at rette imod det.

For det første finder jeg det uheldigt at benytte en Lov til at give saa specificerede Regler for Byggeriets Administration, som der her er Tale om, ligesom Forslaget sætter for snævre Grænser for Administrationens Beføjelser. Dernæst vil Bestemmelserne om Igangsætningstilladelserne medføre i høj Grad uheldige Tilstande paa Byggemarkedet.

Hvad det første Punkt angaar, vil saadanne udførlige Lovbestemmelser give en alt for usmidig Administration. Byggeriet er netop et Omraade, hvor Forholdene meget hurtigt kan skifte, og hvor det derfor vil være paakrævet at kunne handle omgaaende og saa at sige fra Dag til Dag at kunne indføre nye Bestemmelser — Bestemmelser, som det ikke har været muligt at forudse, da man i sin Tid vedtog selve Bemyndigelsesloven.“

Lovforslaget fik en velvillig Modtagelse af Det konservative Folkeparti og Danmarks Retsforbund. Det radikale Venstre fandt ogsaa, at det indeholdt adskilligt, som var værd at overveje, medens Socialdemokratiet og Danmarks kommunistiske Parti var mere kritisk indstillet over for det.

Det Udvalg, som Lovforslaget henvistes til, afgav ikke Betænkning angaaende Sagen.